

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.13, november 2018

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1839 (SJ: 639)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 6

VU *Værker i Udvalg* 8

Teksten er etableret af Kirsten Vad

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Kirsten Vad, redigeret af Klaus Nielsen og Vibeke A. Pedersen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Jes Fabricius Møller

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[[A:1]]

Kong
Frederik den Sjettes
Eftermæle
i
Danske Samfund.

Kjøbenhavn.

Trykt hos J. D. Qvist, Bog- og Nodetrykker.

1839.

[[A:2]]

- 1 |PS:267|VU:155 Kong *Fredrik* den *Sjette* henslumred i Fred,
Og hviler nu hos sine Fædre,
|PS:268 Han gjorde end ikke en Kat Fortred;
Der fødes ei Kongesøn bedre.
 Hans Bønder ham bar,
 Som *Valdemar*,
Som *Frode* om Land med Taare klar!
- 2 Hans Bane var tornet, hans Lykke var tynd;
Velsignede blev dog hans Dage!
Han talde af Hjertet med Liv og Fynd,
Sit Ord tog han aldrig tilbage!
 Hans Bønder ham bar,
 Som *Valdemar*,
Som *Frode* om Land med Taare klar!
- 3 Hans Øre var aabent for Sandhed og Ret,
For Klage, for Suk og for Bønner!
Af Mildhed og Møie han blev ei træt,
Og Bønderne kaldte han Sønner!
 Hans Bønder ham bar,
 Som *Valdemar*,
Som *Frode* om Land med Taare klar!
- 4 |[A:3] Hans Hjerte var Vox, men hans Villie Staal;
Sig selv kunde han overvinde!
Han elsked og æred vort Modersmaal,
Med det skal og vare hans Minde.
 Hans Bønder ham bar,
 Som *Valdemar*,
Som *Frode* om Land med Taare klar!
- 5 |VU:156 I *trediv*e Aar bar han Konninge-Navn,
Sad meer end *halvtreds* dog ved Roret,
Og altid han saae paa den Ringes Gavn,
Det kalder man Skjoldunge-Sporet.
 |PS:269 Hans Bønder ham bar,
 Som *Valdemar*,
Som *Frode* om Land med Taare klar!
- 6 Det *Første*, han gjorde med *Enevoldsmagt*,
Maae Dannemarks Bønder vel huske;
Landsfaderen haver saavidt det bragt,
Dem kan ingen Herremand kuske!
 Hans Bønder ham bar,

Som *Valdemar*,
Som *Frode* om Land med Taare klar!

7 Det var en *Skiær-Thorsdag*, hans Kæmper omkap
For ham gik i Ilden med Glæde,
Og *Engelands* Ulke de gav et Rap,
Saa Blod maatte Mesterne græde!
Hans Bønder ham bar,
Som *Valdemar*,
Som *Frode* om Land med Taare klar!

8 **[A:4]** Al Verden sig rustede mod ham engang,
Og *Norriges* Klipper han misted,
Men Kiærlighed trøstede i *Danevang*
Ham dog for al Modgang, han fristed!
Hans Bønder ham bar,
Som *Valdemar*,
Som *Frode* om Land med Taare klar!

9 Det *Sidste*, han gjorde med *Enevoldsmagt*,
Skal evig hans Fiender beskæmme:
Med *Dannemarks* Hjerte han sluttede Pagt,
Gav Bønder i Rigsraadet Stemme!
Hans Bønder ham bar,
Som *Valdemar*,
Som *Frode* om Land med Taare klar!

10 **[PS:270|VU:157]** Mens Folket har Tunge og Skolen har Pen,
Hans Rygte skal spørges saa vide,
Han elskede Skjalde og Sagamænd,
De mindes ham alle med Kvide!
Hans Bønder ham bar,
Som *Valdemar*,
Som *Frode* om Land med Taare klar!

11 Kong *Frederiks* Vise, i Fred og i Krig,
Skal sjunges i Mark og paa Bølge;
Gud glæde hans Hjerte i Himmerig,
Hans Fodspor lad Kongerne følge!
Hans Bønder ham bar,
Som *Valdemar*,
Som *Frode* om Land med Taare klar!

